

tere Veksler, idet det er uomtvisteligt, at en Veksel for Ihændeoveren er et værdifuldere Dokument, end et almindeligt Gælds-brev med Selvskyldnerkaution. Det, at Sparekasserne har ønsket denne Ret, har for mig været det afgørende til at gaa med til dette Ændringsforslag.

Jeg er derimod ikke Medforslagsstiller af Ændringsforslag Nr. 7, som gaar ud paa, at Indskud paa Sparekassebog kan hæves uden samtidig Afskrivning paa Sparekassebogen. Jeg kender den Begrundelse — vi hørte den ogsaa af det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) —, som ligger til Grund for dette Ændringsforslag, nemlig at en Sparer ikke, hvis han kommer og beder om at faa en Del af sit Indskud uddraget, bør være afskaaret derfra, selv om han ikke har sin Bog med, naar blot man ved, at han har Penge til gode. Det forekommer mig, at dette er et overordentlig saarbart og farligt Punkt. Forholdene har jo udviklet sig saaledes, at en Sparekassebog meget ofte stilles som Pant til Sikkerhed for et Laan eller af en eller anden Grund ligger i Kassebeholdningen hos en Mand, der overfor en eller anden Forening skal svare for en Kassebeholdnings Tilstedeværelse, og det synes mig at frembyde et grumme farligt Skraaplan at slaa fast, at det ikke er absolut givet, at der paa Kontoen i Sparekassen indestaar saa meget, som Bogen udviser.

Jeg vender mig derefter til mine Underændringsforslag, idet jeg først tillader mig at gøre opmærksom paa, at det er en Fejl, der er foranlediget fra anden Side, ikke fra min Side, naar der i 2den Linie af mit første Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 1 staar: „Kreditforeninger“, der skal staa „Kreditforeningen“. Det er rigtigt gengivet i Ændringsforslaget til Banklovsforslaget, men ikke i Sparekasselovforslaget. Dette tilsyneladende ubetydelige Forhold giver mig Anledning til at kritisere den Forretningsgang, der har raadet indenfor Udvalget. Arbejdet har til en Tid været saa forceret, at det forekommer mig at have været over det rimelige. Jeg fremsatte Ønsket om at maatte vente med at stille mine Ændringsforslag, indtil Flertallets forelaa; det blev mig nægtet, og det blev sagt, at jeg maatte indgive min Mindretalsbetænkning, forinden Flertallets endelige Ændringsforslag forelaa, ellers udsatte jeg mig for ikke at faa den med. Nu viser det sig ikke desto mindre, at Udvalgsflertallet har ændret sine Ændringsforslag og dermed mine

Underændringsforslag, efter at jeg har afgivet min Mindretalsbetænkning, saa at det har Udseende af, at jeg ikke har kunnet skrive Dansk, medens jeg i Virkeligheden er ganske uskyldig i dette Forhold.

Underændringsforslaget under Nr. 2 til Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa, at man i Stedet for to Husmandskreditforeninger kun skal bruge en, nemlig den for Østifterne, til Udregningen af Maksimumsrenten. Dette Underændringsforslag skal paa ingen Maade betyde, at jeg har Sympati for Tanken om at begrænse Kredsen af de Kreditforeninger, der skal være afgørende for, hvorledes Maksimumsrenten udregnes, til blot en eller to Kreditforeninger. Tværtimod, jeg har, som jeg senere skal komme tilbage til, ønsket en langt videregaaende Kreds. Naar man imidlertid vil holde sig til en eller til to, finder jeg det langt naturligere at tage Østifternes Kreditforening alene end at tage Husmandskreditforeningerne i Landet i Almindelighed, idet det er en given Sag, at naar der ikke er truffet Bestemmelser om, hvorledes en Gennemsnitskurs skal udregnes, vil der kunne indtræde Forhold, som gør det ganske umuligt for de Personer, som skal udregne Maksimumsrenten, at løse denne Opgave, hvis f. Eks. jyske Husmandskreditforeningsobligationer maaske noteres anderledes end Østifternes Kreditforenings. Noget saadant kan f. Eks. bero derpaa, at der er et almindeligt Rygte om, at Taksationerne sker forskelligt i de to Landsdele eller lignende, der kan let paa denne eller paa anden Maade blive forskelligartet Kurs. Det vil da være ganske umuligt for de Personer, der skal udregne Kursen, at vide, hvad de skal rette sig efter, naar der ikke er truffet nogen Bestemmelse. Af disse Grunde tilraader jeg, at man, naar man overhovedet skal bygge paa det foreliggende Grundlag, bliver ved Østifternes Husmandskreditforening. Dette saa meget mere, som jeg ikke ser, at der ligger noget som helst reelt til Grund for at tage begge Kreditforeninger ud over den Tilfredsstillelse af en Smule honnet Ambition, der for den jyske Husmandskreditforening kan ligge i at blive nævnt sammen med Østifternes Kreditforening.

Derefter kommer jeg til Underændringsforslag Nr. 3 til Ændringsforslag Nr. 1. Dette gaar ud paa at indsætte Ordene: „efter Regler, som fastsættes af Handelsministeren“. I Ændringsforslag Nr. 1, saaledes som det fremtræder, er der nemlig ikke sagt det allermindste om, paa